Ч. 279. Четвер 26 (13) грудня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за злож̃енем оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата
у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провинциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть роау „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Спільний буджет. — З Угорщини. — Справи сербскі.

Буджет на спільні видатки Австриї і Угорщини предложений делеґациям, обчислений на суму 386,923.102 корон. З того припадає 17,392.291 корон на надзвичайні видатки. В порівнаню з буджетом за минувший рік показує теперішний буджет підвисшене о 19,245.839 корон. З того припадає 578.023 кор. на мінїстерство справ заграничних, яке жадає для себе 13,266.547 кор., 6,897,581 кор. на войско сухопутне, якого запотребоване підскочило на 311,870.328 кор. а аж 11,000.000 кор., на маринарку, яка тепер вимагає на свої цїли загалом 57 міл. корон, позиция спільного мінїстерства скарбу виносить 4,518.367 корон, а з того 4,073.359 корон на пенсию для дипльоматів і їх помічників. Найвисша палата обрахункова потребує 327.806 кор. Наведені тут суми обменшено вже о власні доходи спільних мінїстерств (9,242.501), бо инакше виносили би они 396,185.603 кор.

Окремий буджет є призначений на Босну і Герцеґовину, він виносить 7,868.000 корон та є о 205.000 корон висший від торічного.

Крім того жадає правительство надзвичайного кредиту в квоті 15 мілїонів корон на нові армати. Ся квота є одною ратою суми 165 мілїонів корон з призволеної на ту цїль в 1904 роцї.

На сю цїль визначили вже делеґациї в 1904 р. 115 мілїонів, колиж до них дочислити ще 35 мілїонів, то на будуче остає ще 35 мілїонів.

Крім того вимагає войскова управа додаткових кредитів на р. 1907 на загальну суму 6,088.833 К. При тій позициї зазначила ся особливо загальна дорожня, через те підвисшили ся видатки на харч войска а особливо на виживлене коний.

Цїле спільне запотребоване, яке прийде ся тепер на ново ухвалити, виносить отже 415,910.935 кор.

До покритя сеї суми служать в першій мірі доходи цлові. Обчислюють, що доходи з них на граници австрийскій будуть виносити 127,410.000 кор., 18,053.500 кор. на граници угорскій, а 1,165.960 кор. на граници країв окупованих. Все те дасть по потрученю всяких видатків — 136,992.829 К. Недостаючу решту 278,918.106 кор. прийде ся обом половинам державі заплатити після відношеня квоти. Додаткові кредити до р. 1907, сплатять обі державі ще після давного квотового відношеня.

Тут треба згадати, що подані суми, які ідуть на спільні видатки, не обнимають заповіданого підвисшеня офіцирскої ґажі. В тій справі внесе ще правительство окреме предложене. Сума, потрібна на підвисшене ґаж виносить около 9 мілїонів, з того 8 мілїонів для офіцирів сухопутних, а один мілїон для офіцирів маринарки.

На послїднім засїданю угорского сойму президент мінїстрів др. Векерле повідомив послів, що на найблисшім засїданю, яке відбуде ся дня 10 січня 1908 р., запропонує вибір комісиї, зложеної з 21 членів, яка займе ся підготовленьем банкової справи. — При кінци засїданя ухвалено уповажнити президию до зложеня бажань королеви з нагоди Нового року.

В суботу був угорский президент мінїстрів др. Векерле у Відни на приватній авдиєнциї у Цїсаря. Зложивши Цїсареви іменем угорского правительства желаня з нагоди подужаня, здав опісля справу з полїтичного положеня. По полудни від'їхав назад до Будапешту

В сербскій скупштинї покінчила ся в понедїлок дискусия в справі убитя братів Нововичів у слїдчій вязници. Скупштина відкинула 81 голосами против 53, дневний порядок опозициї. Така побіда не може дуже тїшити правительственні круги, особливо в виду важких закидів, пороблених правительству опози

---

13)

Ісляндия

єї природа і єї жителї.

(Після Лехман-Тарнава, др. Пудора і др. написав К. В.).

(Дальше).

Що дїяло ся на долинї Тінґвадля підчас гостини короля, трудно описати а цїла сценерия і торжества, які тут відбували ся, мусїли на всїх Ісляндцях, неувиклих до таких річий, зробити глубоке вражінє. Вже день перед тим зібрал ся тут були тисячі народа з ріжних сторін, а коли явила ся королївска служба, кухарі і двайцять ісляндских служниць, коли позвожено двірскі баґажі, ліжка і постіль та столову заставу на 200 осіб, зробив ся тут такий рух, така глота і метушня, від котрої кождому Ісляндцеви певно аж голова завертала ся. В будинку призначенім на принятя, до котрого сьвітло доходило крізь склянну кришу, а котрого стіни були обиті дорогими тапетами та украшені гербами і всїлякими різьбами, уставлено високий трон для короля. Ясна ісляндска ніч, підчас котрої сонце западає лиш на короткий час під овид, щоби відтак виринути з другої сторони, сприяла вельми цїлому тому рухови.

На другий день по заданих повисше торжествах в долинї Тінґвадля, мимо того, що зачав був падати дрібний дощ, вирушив торжественний похід на стоячу в самоті гору Леґберґ, на котрій відбули ся тоті славні збори, котрі ухвалили, що Ісляндці мають приняти християньство. Тут була уставлена трибуна, з котрої промовив король і обіцяв, що буде установлена даньско-ісляндска комісия, котра займе ся справою установленя для Ісляндиї відповідного конституциї становища в даньскій державі. Опісля відбуло ся угощене, співи і танцї а треба й то зазначити, що король не уважав понисше свого достоїнства при звуках гармонїї піти в танець з ісляндскими красавицями.

Не будемо тут дальше описувати сцен з гостини даньского короля, бо нам головно розходило ся лиш о то, щоби показати, в який спосіб даньский монарх і єго правительство старали ся позискати для монархічної ідеї і державі нинїшне демократично-републиканьске населене Ісляндиї, та й, здаєсь, позискали єго. Згадаємо ще лиш коротко, що король разом з князем Геральдом і цїлою дружиною їздили оглядати всї дива природи на Ісляндиї; були коло ґейзірів, оглядали найбільший на Ісляндиї 340 стіп високий водоспад ріки Ґульфос (золота ріка) і т. д. а відтак вернув назад до Рейкявік мов би який тріюфатор, позискавши собі своєю ввічливостию і щиростию а не мало також і своєю витревалостию в їздї верхом симпатию Ісляндців. Всюди, де лиш стрічав ся з старими селянами, заводив розмову з ними а праща чись, обдаровував їх щедро грішми. А вже найбільше позискав собі Ісляндців, своєю промовою з балькона будинку альтінґа в Рейкявіку, де до зібраного народа сказав: „Нехай сонце сьвітить на вічні часи над Ісляндиєю“ та підписав три закони, перші, які дані були в Рейкявіку.

10. Ісляндский „король з песїх днїв“.

В новійшій історії ісляндскій відограв важну ролю авантурник Єрґен Єрґензен і тому годить ся тут дещо й про него розповісти. Єрґензен був сином даньского годинникаря і родив ся 1780 р. в Копенгазї. Вже хлопцем був з него такий непотріб і урвитель, що батько мусїв єго відобрати зі школи. В 14-ім роцї житя став він на службу на корабли, що возив вуголь з Анґлїї. В чотири роки опісля поплив він на корабли, що вибрав ся був на ловлю китів, до Капляндy а тут знов став на службу на анґлїйскім корабли, котрий анґлїйске правительство висилало на розсліди полудневого побережа Австралїї. Підчас сеї подорожі брав він також участь у всїляких відкритях, до котрих належало також відкрите острова Тасманії або краю Ван Дїмена. Він помагав також основувати деякі оселї і міста як н. пр. Гобарттавн.

В 1806 р. вернув Єрґензен до Данїї, котра небавком опісля почала вести війну з Анґлїєю. З тої нагоди батько Єрґензена в спілцї з сімома иншими купцями дарували королеви воєнний корабель, котрий з залогою 83 мужа і під командою Єрґензона мав ловити анґлїйскі кораблї. Єму удало ся було дїйстно зловити в перших початках вісїм чи девять кораблїв, але остаточно й сам попав ся в анґлїйску неволю,

цийними послами, які зовсім не вязали ся в своїх словах. В тій справі сказав між иншими радикальний посол Реляткович: „Під Обреновичами мало переслідуване противників династиї якусь основу, бо Караджорджевич жив на чужині яко претендент. Невисказано сумно отже, що нині політичних противників убивае ся, хоч Караджорджевич не мае ніякого суперника“. — Ще острійше говорив пос. Веляткович. Він звернув увагу на те, що тайним заповітом мнимого заговору мае бути викликане якоїсь маніфестациї льояльности. Алеж істория династиї Обреновичів учить нас про те, що накопичуване льояльних заяв мало тілько той наслідок, що робило династию чим раз менше популярною, аж вкінци она погибла. І тепер починають ся такі маніфестациї, як спонукане до виставленя памятника Караджорджевича, а дальше установлене апанажі. Треба би бажати, щоби ті льояльні маніфестациї не принесли династиї Караджорджевичів такої самої долї як домови Обреновичів.

Новинки.

Львів, дня 25-го грудня 1907.

— **Іменованя.** П. Мінїстер справ внутрішних покликав комісаря пов. Авг. Вовконовича до служби в мінїстерстві справ внутрішних. — П. Намістник іменував підофіцира рахункового Йос. Кубицкого канцелїстом поліциї. — Президия галиц. краев. Дирекциї скарбу іменувала провіз. комісаря скарбу Ів. Сьвенціцкого і концепістів скарбу: Осв. Данельского, Волод. Терчиньского, дра Юл. Йоллеза, Каз. Водзіньского, Берн. Пільцера, дра Стан. Врублевского, дра Ог. Рота, Бол. Равша, дра Мар. Шелїґу, дра Ром. Гінцінгера, Мих. Скоробогатого, дра Л. Гавсера, Ант. Краха, От. Копиля, Ізр. Бродера, Йос. Костржевского, Юл. Ошацкого, Мих. Боярского, Влас. Ґроблїцкого, Каєт. Нікосевича, Ал. Стефанцьова, Андр. Байду, Іл. Матейка, дра Кар. Корту, Ром. Кукавского, Кар. Майса, Ант. Фельдтмана, Тад. Цейпка, дра Каз. Майзля, Теоф Барусевича, Авг. Франца, Волод. Лясковского, Фр. Диля, Фр. Ляйхтера, Вінк. Ґуздка, Здисл. Славіньского, Альф. Гільбріхта, Ром. Винаржа, Ром. Гидзіка, Мар. Кришковского, Володим. Мрица і Людв. Гайсіга, комісарями скарбу в IX кл. ранґи.

— **Огнї.** Дня 12 с. м. вибух огонь в громаді Викоти самбірского повіта і знищив 4 господарства селяньскі, наробивши шкоди на загальну суму 5419 К. При тім огни Катерина Коваль так тяжко попекла ся, що лежить тепер недужа, а Анна Коваль, 6-місячна донька Івана Коваля, померла в два дні опісля в наслідок тяжкого попеченя.

— **Злочин чи нещаслива пригода?** З Перемишля доносять: Оногди досьвіта знайдено в рові ул. Дворского саме під Бакінчичами тїло якогось вже старшого мужчини, а на голові его видко було кілька ран від потовченя або побитя якимсь тупим знарядом. З одїня і поверховности мерця видко було, що він належав до кляси робітничої. Дальше слїдство виказало, що погибший називав ся Андрій Саладюк і був сторожем в камениці Бернштайна при ул. Міцкевича ч. 39. В неділю по полудни пішов він був до сусїдного села, Коровник, щоби там відобрати 400 К, які належали ся ему від якогось Кебуза. Як розповідають сьвідки, забавляв ся Саладюк з Кебузом в коршмі в Коровниках при горівці до 8 год. вечером, а відтак вийшли оба в напрямі як до Перемишля. Кебуз мав вернути до дому около 1 год. в ночи. Судове слїдство викаже, чи мав ся в сїм случаю дїло з убийством чи з нещасливою пригодою.

— **Реґуляцийні пляни громад.** Краєвий Видїл зарядив, щоби на основі обовязуючих будівельних законів повітові видїли виготовили до двох лїт реґуляцийні пляни сільских громад. Перед виготовленем плянів мае оглянути дотичну місцевість комісия при участи огневого знатока. З огляду на уложене пляну в той спосіб, аби небезпечність пожарів була як найменша, краєвий Видїл поручив, аби на огневих знатоків покликувано людий обзнакомлених з пожарництвом, в першій мірі начальників пожарних сторожий громадских або особи, що покінчили краєвий курс пожарництва.

— **Дрібні вісти.** Нові пожарні філїї львівского „Сокола“ заложено в отсих місцевостях: Колодрібка, Винятинцї і Костїльники, заліщицкого повіта, та в Бернадівцї, Струсові, Слобідцї струс., Острівци і Застїночу в теребовельскім повітї. — З днем 1. січня входить новий уряд почтовий в Задарові, бучацкого повіта. До уряду сего будуть належати громади і обшари двірскі Красіїв і Лазарівка та обшари двірскі Баранів і Яргорів. — Гоноровими медалями за безперервну 25-лїтну службу при львівскій сторожи огневій наділено оногди торжественно двох сержантів тої сторожі а то Михайла Янцишина і Михайла Мелимуку. — Покинені злодіями три великі клунки, в котрих було 2 перини, 3 матераци, подушка, подущинка і біле, знайдено на будові одного з домів при ул. Каштеляньскій і зложено на поліциї, де їх може властитель відобрати.

— **Зима на зелїзници і огріване возів.** В цїли лїпшого огріваня поодиноких переділів у возах особових підчас доймаючих морозів зменшено, почавши від 18. грудня аж на дальше ґарнітури возові при поїздах поспішних ч. 3 і 4, а заразом застановлено при тих поїздах на повисше поданий час курс возів переходячих безпосередно I/II кл. з Підволочиск до Праги і назад, I/II кл. з Іцкан до Відня і назад, I, II, III кл. з Бродів до Львова, взглядно зі Львова до Відня і назад.

— **Срібні ювилейні однокоронівки** увійшли з днем 24 с. м. Поки що вичеканено лиш 200.000 штук тих монет, а більшу їх скількість вибють аж на весну. Виглядають так само, як дотеперішні, лиш портрет Цїсаря виконаний більше артистично. На другім боцї находять ся посеред галузок лавру початкові букви F. J. I., а понад ними цїсарска корона в проміннях. Під буквами означене вартости: „1 Cor.“, і напис „Duodecim Lustris Gloriose Peractis“. По обох боках корони находять ся дати 1848 і 1908.

— **Вибух пороху і динаміту в Палермо,** о котрім депеші подали лиш коротку звістку, був так страшний в своїх наслідках, як рідко коли який буває. Вибух той настав в четвер вечером в склепі купця Аелльо, котрий торгував оружием і мав на складї порох, але, як здає ся, удержував тайний склад динаміту. В який спосіб прийшло до вибуху, сего мабуть ніхто не вислідить, але знає ся лиш то, що вибух настав в склепі згаданого купця. Гук від вибуху був так сильний, як колиб хтось стріляв нараз із сто пушок. Рівночасно посипав ся на місто град каміня, куснів муру, скла та румовища. В цїлім містї потріскали шиби у вікнах. В многих домах попереверталн ся меблї. Понад самою серединою міста піднесла ся від вибуху густа, біла хмара. Цїла улиця Ляттаріні, де доми зі склепом Аелля розірвало, в довготї на пятьдесять метрів, виглядає як би одна величезна купа румовища, котра сягає до висоти першого поверха.

Ул. Ляттаріні єсть то мала, тїсна уличка, в котрій мешкають переважно ремісники і дрібні промисловцї. В улицї тїй єсть аж до пізної ночи великий рух і треба уважати за справдешне чудо, що взглядно лиш мало погибло людий. Передну часть тої улицї розірвало на 50 а задну на 200 метрів далеко. Як сильний був вибух, можна зміркувати з того, що рушницї і револьвери, які знаходили ся в склепі Аелля, вилетїли з такою силою у воздух, що вбили ся в стїни сусїдних домів, або зависли на них, як би були приліплені. Мури сусїдних домів виглядають як би витапетувані рушницями; одну рушницю вбило в мур аж по саму кольбу.

де впрочім на слово чести позволено ему свобідно ходити.

Внаслїдок війни з Данїєю була Ісляндия позбавлена всякого довозу поживи і артикулів торговельних. Щоби бідний остров, котрий зовсім невинуватий був війнї, не був змушений голодувати, виробили могучі покровителї ісляндского народу то, що з Анґлії довожено на остров поживу і найпотрібнїйші артикули торговельні. Якийсь льондоньский миляр, Самуіл Фельпс вислав відтак в 29 грудня 1808 р. корабель „Клярєнс“ з товарами, але заразом і узброєний пушками до ісляндскої столицї. Капітаном того корабля а заразом і товмачем для даньскої мови був Єрґензен. Ісляндцї недовіряли Анґлїйцям, а що ще они й жадали дуже високу цїну за свої твори а платили низько за ісляндскі, то ісляндскі власти не хотїли дозволити на продаж і зробили то аж тодї, коли їм загрожено острілюванем Рейкявіка.

Під конець марта поплив Єрґензен назад до Анґлії, але під конець червня вернув назад на иншім, також узброєнім кораблі, на фреґатї „Марґарета і Анна“, і то вже разом з Фельпсом. Дня 25 червня, в неділю, причалила до берега лодка з тої фреґати а в ній 12 мужа залоги узброєних в карабіни, шаблї і пістолєти. Підчас богослуженя помашерувала тота залога під проводом капітана корабля і в супроводї Фельпса та Єрґензена у войсковім порядку до дому ісляндского ґубернатора, ґрафа Трампе, взяла его в неволю і привела на корабель, де він пересидів через два місяцї в неволї.

На другий день оповіщено жителям Рейкявіка плякатами, на котрих був підписаний Єрґензен, що даньске пановане на Ісляндиї вже скінчило ся, що ніякий даньский купець або королївский урядник не сьміє поки що виходити із свого помешканя та що всї ключі до маґазинів товарових і склепів, всї гроші і урядові книги як також всї рушницї і муніция мусять бути віддані новим володїтелям. Всяке даньске майно сконфісковано а всї довги, які належали ся даньским купцям і урядникам, уневажнено. Остров мав від тепер стояти під опікою Анґлії і одержати конституцийне правлїне.

Однак поки що присвоїв був собі Єрґензен всю верховну власть. Він випустив на волю сидячих у вязници в Рейкявіку арештантів та зробив собі з них і з инших людий не конче доброї слави уніформовану прибочну ґвардию для своєї особи а для більшої безпечности казав кількох висших урядників замкнути. Однак небавком опісля лишив їм до волї заняти знову свої давні посади і они не надумуючись довго почали служити дальше під новим правлїнем.

Дня 12 липня проголосив ся Єрґензен реґентом на острові з титулом „покровителя Ісляндиї і найвисшого команданта на мори і суши“, а щоби надати собі ще більше поваги, показував ся тепер часто в уніформі — анґлїйского капітана почтового. Крім того велїв ще титулувати себе „ексцеленциєю“. Щоби свому підприємству надати ще більше ваги і значіня, казав недалеко Рейкявіка усипати шанцї, звані „фортом Фельпса“ і узброїти трома із землї викопаними заржавілими пушками. Щоби же з другої сторони позискати собі Ісляндцїв, обіцяв, що оснує їм банк з капіталом 100.000 талярів, поліпшить положене духовеньства, поправить школи і т. п. При помочи своєї прибочної ґвардиї їздив він в північні сторони острова, ніби то, щоби жителям доставляти поживи, а поправдї, щоби робити інтереси для Фельпса і конфіскувати даньске майно.

Небавком по такій подорожи на північ скінчило ся пановане Єрґензена. Два даньскі урядники, котрі не хотїли ему піддати ся і виїхали з краю, вернули з анґлїйским военним кораблем, з котрого капітаном заключили договір, щоби всї зміни і постанови, які завів Єрґензен, були скасовані і заведена назад верховна власть даньского правительства; сконфісковані гроші і маєтки мали бути звернені або за них мало бути виплачене відшкодоване. Так і стало ся. Капітан арештував Єрґензена а найвисшу власть на острові віддав згаданим обом урядникам. Позаяк то стало ся в серпни підчас найбільшої спеки, в канікулу або в часї т. зв. песїх днїв, то Ісляндцї прізвали Єрґензена Hundadagakong, що значить: „король з песїх днїв“.

(Дальше буде).

Вибух знищив загалом 4 гостинниці переповнені сициліяньскими робітниками, що вернули з Америки і мали на другий день їхати в свої сторони. Властитель одної гостинниці, котрий лиш якимсь чудом виратував ся, а котрому в шпитали треба було обі ногі відняти, розповідає, що сидів з кількома приятелями при вечери; нараз потріскали всі шиби у вікнах, стіни зачали хитати ся і поміст завалив ся, підчас коли зі всїх сторін чути було страшенні крики і зойки. — Актор Бассі, котрий з жінкою і 3 дїтьми мешкав в однім із розірваних домів, вийшов був на короткий час перед катастрофою на почту і вертав як раз на вечеру, коли дім завалив ся. Він ще чув крик своєї нещасливої родини, а відтак зробило ся тихо. Бассі хотів бічи на розвалини, але люди здержали его на силу. Нещасливий зійшов з розуму. Найбільше згинуло або було покалїчених еміґрантів, що повернули з Америки. Вибух захопив також якусь переїзджаючу дорожку; конї, кіз, візника і гостий рознесло майже без слїду. — Купця Аелльо видобули в пятницю зпід развалин; єму відорвано руки і ноги від тїла і роздерло тїло майже на двоє. Так само роздерло на двоє і якусь жінку. В суботу знайдено під розвалинами купку людий, зложену з 9 осіб, самих еміґрантів з Америки, при котрих були золоті американьскі гроші. В заваленім домі, де був склеп Аелля, знайдено по 36 годинах ще живого книговодця. Всї инші жителї того дому погибли. Між жертвами знаходить ся також якась матїр, котра приїхала була по свої донечки, що ходили в містї до школи, і на другий день мала з ними їхати домів; матїр, 8-лїтна і 10-лїтна донька обняли ся разом і так погибли.

Страшна судьба стрітила властителя одного із заваливших ся домів. Коли войско розкопувало розвалини, зачуло зойки якогось нещасливого, котрі ставали тим голоснїйші, чим глубше войско вкопувались. Наконець удало ся румовище на стільки розкопати, що показали ся дві руки та голова чоловіка а довкола них дим і полумінь. Вояки, щоби его покріпити, дали єму коняку а рівночасно почали зливати водою і розкопувати дальше, щоби видобути его з діри, в котрій очевидно горіло. Остаточно розкопали его на стільки, що могли обвязати его шнуром попід руки, але витягнути все таки ще не могли. Тимчасом зпід споду добував ся заєдно страшенний дим. Коли остаточно по довгих трудах удало ся нещасливого видобути, він вже не жив; удушив ся в димі. Гостинниці Санта Розалія, Конкордія і Левенгерц знищені зовсім. — В перший хвили по вибуху люди в містї не знали, що стало ся, і гадали, що настало землетрясенє; всї повибігали на улицї а многі бігли до церков і падали там на колїна та молили ся.

— **Краєвий союз** господарско-молочарский в Стрию видав всї потрібні друки 1) для молочарских спілок, а крім того журнал, який надає ся для всїх господарских і промисловних спілок основаних на статутах Краєвого Союза Кредитового; набути можна по 6 сот. за 1 аркуш; 2) річні замкненя рахункові з білянсом по 10 сот. за аркуш, 3) 400 подвійних касових асиґнат в оправі 2 К, 4) декларациї й реєстр на 700 членів в одній книжцї, дуже практичні для сїльских спілок, в оправі 3 К.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня 24 грудня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.** — Пшениця 13·10 до 13·30; жито 12·20 до 12·40; овес 7·— до 7·20; ячмінь пашний 7·60 до 7·80; ячмінь броварний 8·40 до 9·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 10·50 до 11·50; вика 7·— до 7·40; бобик 7·— до 7·20; гречка —·— до —·—; кукурудза нова 8·40 до 8·60; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 60·— до 70·—; конюшина біла 35·— до 45·—; конюшина шведска 75·— до 85·—; тимотка 32·— до 38·—.

Телеґрами.

Париж 25 грудня. Сенат ухвалив буджет міністерства справ внутрішних. В дискусиї над буджетом міністерства справ заграничних заявив міністер Пішон, що француска політика в Марокку не має зовсім заборчих цїлий а стремить лиш до того, щоби в честний спосіб сповнити обовязки спільної акциї з Ішпанією. Загальна політика француска має на цїли удержанє союзів і дружних відносин межинародних.

Петербург 25 грудня. Росийскі фабрики полотна в Ярославли і Костромі одержали від японьского правительства великі замовленя на доставу полотна на войскові цїли.

Петербург 25 грудня. Як зачувати, міністер справ внутрішних зарядив замкненє істнуючих в Королївстві польскім жидівских-народних клюбів.

Палєрмо 25 грудня. Вчера видобуто дальші трупи. Крім того видобуто якусь 14-лїтну дївчину, котра ще жиє, але єсть непритомна.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середно-европейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлї: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 2·28, 3·45, 5·45 по полудни; від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. сьвята 12·41 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. сьвята) 9·05 рано; (від 5 до 31 мая і від 1 до 29 вересня в неділї і рим. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 8·34 вечер.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що неділї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·45 перед полуднем (від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

До Любіня 2·10 по полудни (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. сьвята).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).